

Texty pro BŘEZEN

Text prima - kvarta

“Tak já vám povím,” pravil pan Kubát, “co se mně letos v létě stalo. Byl jsem na letním bytě, jak už ty letní byty jsou: bez vody, bez lesa, bez ryb, vůbec beze všeho; ale zato je tam silně zastoupena lidová strana, okrašlovací spolek s čilým jednatelem, perleťářský průmysl a poštovní úřad se starou a nosatou poštmistrovou; zkrátka je to tak jako všude jinde. Tedy když jsem se tam asi čtrnáct dní oddával blahodárným a hygienickým účinkům takové té ničím nerušené nudy, začal jsem věřit, že mne mají místní klepny a vůbec veřejné mínění nějak v prádle. A protože mé dopisy mně docházely nápadně dobře zalepené, až se celá obálka na rubu zrovna leskla arabskou gumou, řekl jsem si: Aha, někdo otvírá mou poštu; hrom do té poštmistrovské báby! To víte, tihle pošťáci prý dovedou rozlepit každou obálku. Počkej, řekl jsem si; a už jsem seděl a začal jsem svým nejúhlednějším písmem psát: Ty strašidlo poštmistrovské, ty nosatá fuchtle, ty kometo, ty treperendo zvědavá, ty zmije, ty rašple, ty ježibabo a tak dále, s úctou veškerou Jan Kubát. Poslouchejte, tahle čeština je bohatá a přesná řeč; jedním dechem jsem na ten papír vysypal čtyřiatřicet výrazů, kterých může přímý a počestný muž užít vůči každé dámě, aniž by se stal osobním nebo dotěrným; pak jsem to spokojeně zalepil, napsal jsem na obálku svou vlastní adresu a jel jsem do nejbližšího města dát to do schránky. Den nato běžím na poštu a strčím s nejlíbeznějším úsměvem hlavu do okénka. Paní poštmistrová, povídám, není tady pro mne nějaký dopis? – Já vás budu žalovat, vy ničemo, zadržela na mne paní poštmistrová s tím nejstrašnějším pohledem, který jsem kdy viděl. – Ale paní poštmistrová, povídám jí soucitně, snad jste nečetla něco nepříjemného? A pak jsem raději ujel.”

Nápověda:

Autor patří mezi nejvýznamnější české spisovatele, proslul jako prozaik i jako dramatik. Měl bratra Josefa. Text pochází ze sbírky povídek s detektivní tematikou.

Text kvinta - oktáva

Claude Lebel byl dobrý policista, a také to o sobě věděl. Byl takový vždycky: přesný, systematický, rozvážný, pracovitý. Jen někdy ho osvítila inspirace, která je nezbytná, má-li se dobrý policista proměnit v nadprůměrného detektiva. Ale nikdy nezapomínal, že policejní práce je z devadesáti procent obyčejná dřina, neokázalé vyšetřování, ověřování a prověřování, pracné spřádání nitek, které trvá tak dlouho, dokud se z nich nestane pavučina a z pavučiny síť, a teprve do té se chytí zločinec, jehož případ se objeví nejen na prvních stránkách novin, ale také před soudem.

V kriminální policii platil za dřiče, za metodického pracanta, který nenávidí publicitu a nikdy si nebuduje popularitu tiskovými konferencemi jako někteří jeho kolegové. Ale jak řešil případ za případem a usvědčoval zločince za zločincem, stoupal po služebním žebříčku stále výš. Když se před třemi lety uvolnilo v pátracím oddělení místo vedoucího sekce vražd, byli i ostatní kandidáti pro to, aby je dostal Lebel. A vedl pak sekci opravdu dobře; za tři roky se nestalo ani jednou, že by podezřelého nedostal před soud, a jen jednou byl obžalovaný kvůli jakési lapálii osvobozen.

Nápověda:

Spisovatel britského původu je považován za zakladatele literárního politického thrilleru, náměty pro své knihy čerpá z vlastní zkušenosti agenta MI6. Je známý velmi promyšlenými zápletkami a studiem historických faktů. Podle jeho vlastních slov je psaní knih nuda, více jej baví samotné vymyšlení příběhu.